

A1 Irja tyttö Karjalan,
löysit kylmän pohjolan.
Täällä työsi sinä teit
ja lapinmiehen sydämenkin veit.

IRJA TYTTÖ KARJALAN

Säv. Anne Sandberg

San. Esko Vuorinen

A2 Taakse jätit Karjalan,
vuoksi kauniin pohjolan.
Kaipaa usein sinne mieli
ja sydämessäs soi karjalaisten kieli.

B1 KOHTALO KUN JOHDATTA

KULKUAMME AINA SAA.

SINUT TOI SE POHJOLAAN

LUOKSE IKIROUDAN MAAN.

B2 KARJALAA ET KUITENKAAN

UNHOITTA SAA MILLOINKAAN.

KOTI VAIKKA TÄÄLLÄ ON

KARJALA, UNHOITTUMATON.

A3 Irja tyttö Karjalan,
onnellinen olethan.
Täällä koti myöskin on
ja sulle paikka verraton.

B1 KOHTALO KUN.....

.....

B2 KARJALAA ET.....

TYTTÖ KARJALAN (IRJA)

säv.A.Sandberg, san.E.Vuorinen

80/75

Am G7 C Dm G7 C Dm Am F#dim F E7 Am

Am Dm Am F E7 F G

9

1.Ir - ja tyt - tö Kar - ja lan, löy - sit kyl - män poh - jo - lan..
2.Ir - ja tyt - tö Kar - ja lan, on - nel - li - nen o - let - han. Tääl - lä työ - si si - nä
Tääl - lä ko - ti myös - kin

C B7 E7 Am Dm Am

14

teit on, ja La-pin mie - hen sy - dä - men - kin veit. Taak - se jä - tit Kar - ja - lan vuok - si
se sul - le paik - ka ver - ra ton.

F E7 F G C Dm E7

19

kau - niin poh - jo - lan. Kai - paa u - sein sin - ne mie - li ja sy - dä mes - sä s soi Kar - ja - lais - ten
Kai - paa u - sein sin - ne mie - li ja sy - dä mes - sä s soi Kar - ja - lais - ten

Am G7 C G7 C

24

kie - li. Koh - ta - lo kun kul - jet - taa un - hoit - taa mil - loin - saa. Si - nut
Koh - ta - lo kun kul - jet - taa un - hoit - taa mil - loin - saa. Si - nut

Dm7   Am   F#dim   F   E7   1. Am   2. Am

29
 toi   se Poh - jo - laan   luok-se   i - ki - rou - dan   maan.   Kar - ja   ton.
 vaik - ka tääl - lä   on,   Kar - ja - la   un - hoit - tu - ma